

[Undervisningsministeren.]

forhold, kan ministeriet ligeledes tiltræde forhørslederens konstatering af, at der ikke findes grundlag for nogen påtale på disse punkter, „idet ministeriet dog i overensstemmelse med forhørslederens indstilling vedrørende retsplejeundersøgelsen over for Dem skal tilkendegive, at den omhandlede kritik af regnskabsaflæggelsens princip på et enkelt punkt også bør tages til efterretning af Dem for eventuelle fremtidige kommende tilfælde“. Og det hedder til sidst, at ministeriet på det således foreliggende grundlag beklager udsendelsen i sin tid af den såkaldte urimelighedsrapport, men har dog i overensstemmelse med universitetets indstilling ikke fundet at burde iværksætte foranstaltninger imod de studerende, der udsendte rapporten.

Poul Schlüter: Den videnskabsmand, hvis doktordisputats er omfattet af spørgsmålet, er jo også i søgelyset i disse uger i anden forbindelse. Jeg tænker på den landsdommerundersøgelse, som nu er afsluttet, og jeg tænker på, at det efter den landsdommerundersøgelse, hvis indhold vi nu kender, er ganske klart, at denne videnskabsmand har været genstand for ren bagvaskelse. Jeg forstår ministerens oplysning for et øjeblik siden således, at der ikke kan påregnes at blive tale om juridiske konsekvenser for de pågældende studenter i forbindelse med den bagvaskelse, de vitterlig har foretaget.

Tilbage står så, at motivet for det, der er sket, kun kan søges i rent politisk forfølgelse. Disputatssagen er måske nok enestående, men det mener jeg til gengæld ikke at politiseringen og indoktrineringen, som finder sted på en række universitetsfakulteter i denne tid, er. De er udtryk for en politisk hetz, og derfor vil jeg gerne sige, at det er vigtigt for os at gøre, hvad vi kan for at beskytte undervisnings- og forskningsfriheden. Vi er ikke tjent med, at den trædes under fode. Derfor vil jeg gerne gøre opmærksom på i denne sammenhæng, at ansvaret for åndsfriheden i sidste instans må være ministerens og folketingets, og derfor vil jeg anmode om, at ministeren nøje iagttager, om denne åndsfrihed på vore universiteter for tiden ydes fuld retfærdighed. Hvis ministeren måtte mene, at den nye styrelseslov i nogle tilfælde pålægger unge stude-

rende en medindflydelse, som de ikke kan bære på deres skuldre, imødeser jeg, at ministeren kommer med de ændringsforslag til styrelsesloven, som måtte være nødvendige for at sikre, at vi fastholder den gamle, traditionelt anerkendte åndsfrihed på vore universiteter.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Jeg deler naturligvis ganske hr. Poul Schlüters opfattelse, at undervisningen og forskningen på universiteterne bør baseres på åndsfrihedens princip, og med henblik på at håndhæve dette synspunkt følger jeg også udviklingen på en række områder opmærksomt.

Hr. Poul Schlüter fremdrog i særlig grad spørgsmålet om eventuelle sanktioner over for studenterne. Jeg skal hertil for det første sige, at konsistorium har anbefalet, at der i så henseende ikke blev foretaget videre i sagen, og derudover skal jeg sige, at den i anledning af urimelighedsrapporten i sin tid af justitsministeriet efter regeringsbeslutning foranstaltede politimæssige undersøgelser i henhold til retsplejelovens § 725 resulterede i en indstilling om, at der ikke foretages videre i sagen, altså heller ikke over for urimelighedsrapportens ophavsmænd. I en i forbindelse med sagens afslutning af rigsadvokaten udsendt pressemeddelelse pointeres det, at der ved afgørelsen alene var taget stilling til, om en offentlig interesse krævede, at de sigtelser, der var fremsat i rapporten, blev gjort til genstand for påtale under en offentlig straffesag, og afgørelsen indeholdt derfor ingen stillingtagen til skyldspørgsmålet. Men på denne baggrund synes der ikke at være mulighed for offentlig reaktion over for urimelighedsrapportens bagmænd, selv om landsdommer Fritz Møller har frifundet Høgh i højere grad, end tilfældet i sin tid var med politiadvokat Birger Wilcke. Herudover mener jeg, at det må være i alles interesse, at vi nu ikke foretager skridt, som kan forlænge denne sag yderligere, og jeg finder således ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at pålægge — og det var jo det, der i givet fald ville være tilfældet — Erik Høgh at anlægge bagvaskelsessag imod de pågældende.

Hermed sluttede spørgsmålet.